

Някои митове, свързани с аутизма

Мирена Велкова
mirenavelkova@yahoo.com
септември 2005 г.

МИТ # 1

Често казваме, че едно дете „има аутизъм“ като смятаме, че това е нещо, с което то е родено, придобило, хванало или заболяло. Аутизмът не е болест. Аутизмът е етикет за редица наблюдавани симптоми или поведения. Няма медицински тест за аутизъм. Тези поведения обикновено се диагностицират чрез систематизирано наблюдение от психолози, които могат да идентифицират групи нетипични поведения. Според метода ДСМ-4, тези групи могат да бъдат 12. Ако детето проявява 6 от тези 12 групи поведение, то бива окачествено като аутист, а друго такова дете може да има същата диагноза при наличие на другите 6 различни критерии, което е странно. В същото време е напълно възможно и дори приемливо ако едно дете, диагностицирано от 5 различни психолога да получи 5 различни диагнози като: аутизъм, ADHD, PDD-NOS, Asperger или просто изоставане в развитието. Като цяло, това е един не особено перфектен и дори субективен процес, който се базира на описанието на симптомите, а не на причините. Толкова много аутистични деца имат сходни симптоми като хранителни алергии, гастро-интестинален дискомфорт, подтисната имунна система, периодични ушни инфекции, бактериални или гъбични проблеми, забавен растеж или нарушена фина моторика, проблеми със съня, обработването на сетивната информация или неефективна детоксикираща система, но те не са обект на систематични изследвания и анализи от специалистите, диагностициращи аутизма. Те дори не се споменават в специализираната литература за аутизма, въпреки че и аутизма и живачното отравяне имат идентични симптоматични профили – както физически, так и поведенчески. Те на практика са като един и същи проблем. Съществуващата парадигма по този въпрос не помага на никого. „Аутизмът“ ще остане мистерия без лечение. Когато обаче се погледне на аутизма като непоставена диагноза за живачно отравяне, някои от нещата започват да се изясняват. Всички физически симптоми и поведения се обясняват от наличието на живака, който е причината. Знаейки я, можем да се фокусираме върху лечението ѝ. Да лекуваш аутизъм е чудо, да лекуваш живачно отравяне е медицинска процедура.

МИТ #2

Аутизмът е генетично разстройство Няма доказателство, което потвърждава, че аутизмът е генетично разстройство. Не е открит ген причинител на аутизма. Аутизмът е живачна интоксикация. Истината е, че някои деца имат генетична предрасположеност да не могат да детоксикират и отстраняват тежките метали от организма си. Тези деца са предрасположени да бъдат засегнати от живака. Така или иначе всички деца и възрастни подложени на голямо количество живак проявяват симптоми, които иначе ние наричаме аутистични. Всички деца, родени след 1991, които са ваксинирани, са получили повишена доза живак, установена от Агенцията по защита на околната среда. Живакът е навсякъде в околната среда: в рибата, водата, въздуха. Силната живачната интоксикация може да доведе до смърт. Две капки от съединението на диметил-живак разляни върху ръкавицата на професорката по химия в Дартмонт-лидер в изследванията за връзката на живака с рака, довежда до прогресивна ѝ загуба на баланс, говор, зрение, слух, а накрая и до изпадането ѝ в кома в рамките на година от инцидента. Не е възможно да съществува „генетична епидемия“. От 1991 до днес е налице истински драматично покачване на случаите на детски аутизъм и разстройствата от аутистичния спектър. През 1970 година, 1 на всеки 10 000 деца е диагностицирано с аутизъм. През 1986 година, съотношението е 1 на всеки 2 500. Днес цифрата е 1 на 166, като на места достига до 1 на 150. Статистиките сочат, че всяко шесто дете има някакъв вид затруднения в усвояването на учебния материал. Епидемии могат да се случват всеки 10 години, но генетични промени в една популация изискват няколко поколения.

МИТ # 3

Аутизмът е за цял живота. Появяват се все повече доказателства, че децата, надлежно третирани за и от живачна интоксикация напълно възстановяват нормалното си функциониране и са на практика неотличими от своите връстниците. Всеки токсиколог би потвърдил, че живачната интоксикация е нещо временно и лечимо. Старателното премахване на живака ще отстрани много, ако не и всички симптоми. Аутизмът би могъл да е за цял живот, ако живачната интоксикация не е третирана правилно.

МИТ # 4

Аутистичните деца не се привързват и не обичат да бъдат докосвани. Много аутистични деца са необикновено любвеобилни и наистина обичат да бъдат прегръщани и да усещат физическата близост. Някои от тях търсят, дори копнеят за усещането за допир, което претъпената им сетивност може да им предложи. Живакът по принцип убива мозъчни неврони и уврежда централната нервна система, което води до смущения във всички сетива и възприятия- зрителни, слухови, вкусови, усещанията за миризми, допир или вестибуларните такива. Някои деца развиват хипер-чувствителност в тези системи, например: непоносимост към силен шум, много ярка светлина, пътувания в кола или на определени дрехи, заради допира на материята до кожата им; а други – точно обратното- изключителна безчувствителност, например: изтръпване, липса на страх от нараняване или много висок праг на чувствителност към болка. Децата, които изглеждат като че ли не обичат да бъдат докосвани или прегръщани, реагират така, защото това е просто болезнено за тях. Докосването буквално е или болезнено, или прекалено силно като усещане. Но въпреки деформациите, които живачната интоксикация им причинява, дълбоко в себе си всяко едно от тези деца иска да бъде прегръщано и обичано.

МИТ # 5

Аутистичните деца живеят в свой собствен свят и не се интересуват от останалите хора. Живачната интоксикация наточва сетивата и може да направи непоносими светлината, звуците, допира и миризмите. Сетивното преточване става причина за затварянето в себе си като средство за оцеляване. Това просто е реакция на техния организъм за справяне с едно масирано преточване на сетивната им система. Родителите често отбелязват, че след като живака бъде премахнат от тялото на детето, те го виждат в „своя свят“ за пръв път: фокусиращо се върху лицата на хората, чуващо звуците, възвърнало отново живеца и светлината в очите си. Премахването на живака намалява деформацията и преточването на сетивността им и прави света по-защитен, по-лесен за разбиране и по-толерантен за тях. Като използваме нашата собствена матрица от възприятия за сравнение, ние бъркаме като смятаме, че защитното вътрешно вглъбяване на аутистичните деца е отчуждение или безразличие към това, което се случва около тях.

МИТ # 6

Ако имате аутизъм, значи сте инвалид с ментални затруднения и интелектуални затруднения. Повечето деца с аутизъм се представят слабо на IQ тестовете, в следствие на което им се лепва подобен етикет. Тези тестове не могат да отчетат лимитираните възможности на една преточвана сетивност и затруднената работа на мозъка и централната нервна система. След своето възстановяване, много от аутистичните деца се представят по същия начин или дори по-добре от връстниците си в различните учебни дисциплини. Има и известни доказателства, предполагащи, че интелигентността и невъзможността да се деинтоксикираш могат да бъдат свързани, чрез конкретната ДНК и на практика, тези, които са най-податливи на живачно замърсяване, са сред най-интелигентните индивиди. Много родители на аутистични деца знаят колко са умни децата им и много медици лекували аутистични деца потвърждават, че това са едни от най-интелигентните пациенти, които са имали.

МИТ # 7

Няма епидемия от аутизъм, а просто по-добра диагностика Този мит продължава да битува, въпреки многократното му отричане и оборване от широк спектър учени, изследователи, политици и здравни организации и наличието на солидно количество данни, сочещи епидемиологичния характер на проблема. Американският департамент по образованието оценява, че има 714%-ово нарастване на броя на аутистичните деца за десет години (1992-2002). Днес признатият брой на аутистични деца в САЩ е 1 към 166, като дори производителя на Тимеросал посочва съотношение от 1:150. Един от най-директните въпроси към тези, които твърдят, че няма епидемия е „Къде са възрастните аутисти?“ При проучване сред педиатрите и учителите, които са били сред деца последните 20 години, те признават, че е налице безпрецедентна ситуация на многократно увеличен брой деца, които са говорили до годинка, след което са изгубили тази си способност, които престават да реагират на имената си, да гледат в очите, или демонстрират странно, повтарящо се ритуално поведение : пляскане с ръце, въртене и търкаляне, каквито другите деца не правят. Преди 20 години родителите не са ли забелязвали тези неща?

МИТ # 8

Причината , че момчетата представляват 80-90% от засегнатите от аутизма е в на прекомерно систематизиращия и точен „научен“ мъжки мозък. Тестостеронът е синергичен токсин с живак, което означава че той увеличава токсичността на живака в тялото, докато естрогена, при момичетата, защитава невроните и невро фибрите от живачна интоксикация..Тази синергична интоксикация е причината за високото съотношение между момчетата и момичета с аутизъм. Според някои, най-добрият специалист по токсичността на живака, професор Бойд Хели-шеф на катедрата по химия в Университета в Кентъки изследва директното влияние и връзка на живака с тестостерона и различните резултати при лабораторните опити с женски и мъжки хормони.

МИТ # 9

Аутизмът е епидемия с комплексен, мулти-факторен характер. Има много причини, които се проявяват заедно. Живакът е един от факторите, причиняващи аутизъм, но е доста опростено да се говори, че той е единственият. Аутистичните симптоми и другите разстройства и смущения на неврологичното развитие са идентични със симптомите на живачната интоксикация. Бързото нарастване на броя на тези разстройства кореспондира с драматично увеличеното количество на Тимеросал (49,6% етил-живачна основа) съставляващ препоръчителните и често задължителни ваксини при децата до 2 години. Като прибавим и добавянето на 2 нови ваксини в началото на 90-те години, количеството на етил-живачната съставка се е увеличила 246% в сравнение с миналото, като по-голямото ѝ количество се дава през първите 6 месеца от живота на децата, когато бебешката нервна система, имунната система и способността за детоксикация, които са в процес на бързи промени. Множество изследвания демонстрират отново и отново причинната връзка между разстройствата на развитието на нервната система и живака, независимо от източника на интоксикацията. И най-убедителният аргумент е, че когато живакът от организма е отстранен чрез процес на хелиране или по друг начин на детоксикация, аутистичните сипмптоми се разпръскват и разсейват окончателно. Какво прави живака труден за идентификация причинител, това е именно кумулативното и прогресиращо въздействие на живачната токсичност и неговото забавено във времето въздействие. Самият живак не може да стане причинител на аутистичните симптоми. По-скоро той е искрата, която запалва каскада от увреждания в организма. Живакът прогресивно убива неврони в мозъка и уврежда централната нервна система, което води до широк спектър от неврологични, когнитивни и сензорни дисфункции. Живакът измества специфични и крайно важни витамини и минерали, загубата на които продължава да създава нарушения в мозъка, имунната система, хормоналната система и на практика всички

останали ситеми в организма. Живакът разстройва системата, осигуряваща способността за детоксификация на организма, позволявайки на всички останали токсини, които са навсякъде в околна среда, да акумулират и да продължават да увреждат организма. Живакът уврежда гастро-интестиналния тракт, създавайки дисбиоза (липса на баланс на добрите и лоши бактерии) и нарастването на гъбичките. Той пък от своя страна е невро токсин, който позволява разпространението и може да причини миниатюрни нарушения, ерозии на повърхността на лигавицата на гастро-интестиналния тракт, които са причина за постоянното състояние на разхлабен стомах, с който се отличават доста от децата с аутизъм. Молекулите от усвоена храна, които са по-големи от типичните, са в състояние да преминат през тези дупчици в кръвоносната система, където тялото ги опознава като чужди нашествници като увеличава имунната реакция, причинявайки хранителни алергии и стомашни нарушения, които могат да доведат до хронични ушни и други инфекции. Третирането им с антибиотици, само влошава състоянието на децата, както показва практиката при много от тях. Антибиотиците изострят стомашната дисбиоза и подобно на тестостерона, стават синергично токсични в комбинация с живака. Нарушенията на гастро-интестиналния тракт, който представлява първата линия на имунната защита, намалява и способността на организма да осъществява такава. Симптомите от живачната интоксикация са разнообразни и комплексни. Но, причината е проста-живачно натравяне. Ако премахнем искрата, тялото има шанса да се балансира и излекува.

МИТ # 10

Признанието, че ваксините могат да причинят аутизъм ще стане повод за отказ на много родители да ваксинират децата си, което ще доведе до летален изход при много от детските заболявания, които ние сме почти изкоренили. Тимеросалът съдържа комбинация от етил-живак, който е силен невротоксин. Тимеросалът, приложен чрез ваксините е основния причинител на живачното натравяне и е коренната причина за аутистичната епидемия. Тимеросалът не е тестван и не е необходим като стабилизатор на ваксините. Днес, повечето ваксини са на разположение с намалено количество или изобщо без Тимеросал (с изключение на грипните ваксини, които притежават 25 микрограма на инжекция) и все пак са ефективни. Много здравни организации, педиатри и научни работници се обединяват около мнението, че няма безопасно ниво на живака. С други думи, да се обявяваш против живака не е все едно да се обявяваш против ваксините. Използването на силни невротоксини във ваксините, давани на бебетата и децата, сериозно подкопа обществената подкрепа в имунизационната програма.

МИТ # 11

Твърдението, че Тимеросала във ваксините е причинител на аутизма, не означава ли, че се отхвърля другото твърдение, че аутизма може да се предизвика и от комбиниранта ваксина MMR. Тя, от своя страна никога не е съдържала Тимеросал. Как и двете твърдения могат да бъдат вярни? За разлика от повечето ваксини, MMR е ваксина с жив вирус и поради този факт, не ѝ е необходим консерватор като Тимеросала. Но, фактът, че тя е тройна ваксина става част от проблема. Целта на живия вирус е да натисне спусъка на слабата имунна система и да създаде имунитет. Това може да проработи при здраво дете, но много от децата, които развиват аутизъм са вече натравени с живачното натравяне, преди момента на 12-18 месец, когато те получават ваксината MMR. Целта на вируса е да си намери гостоприемна среда и да се възпроизведе. Налице е научна обосновка, че стените на интестиналния тракт на много деца са покрити с вируса на шарката, в следствие на MMR ваксината. Вирусът е в състояние да стане гостоприемен стопанин и да се възпроизведе, благодарение на вече нарушената имунна система на детето. Някои доктори вярват, че вируса на шарката впримчва тежките метали в клетките на тялото и продължава да нарушава способността на организма да ги изхвърля.

МИТ # 12

Живакът, използван във ваксините е много надежден вид живак, от който организма се освобождава бързо. Съединението на метил с живак, който е вида живак, намиращ се в рибата, е по-широко изучен и възприет от съединението етил-живак, вида съставляващ Тимеросала. Това е довело до грешното схващане и твърдение, че етил-живака е безопасна форма на живак. Твърдението, че някои форми на живак могат да бъдат лесно и бързо изхвърлени от тялото, нарушава основни принципи във физиката и химията. Няма подобно нещо като безопасна форма на втората по сила токсична субстанция на земята. Десетки изследвания демонстрират изключителната токсичност на етил-живака и факта, че най-аутистичните деца запазват солидни количества живак в техните основни органи, след получаването на ваксина, в състава на която има Тимеросал. Родителите, които започват процес на хелиране на организма, обявяват от 10 до 50 пъти по-големи количества живак, изхвърлени от организма на децата им, след тестване на фекалните проби, тези от урина или при изследване на кичури от косата.

МИТ # 13

Живакът, получен чрез ваксина не е по-голям от този в консерва с риба тон. Консумацията на консерва риба тон, със сигурност никога не е причинило аутизъм. Този мит получи доста публичност напоследък, защото предлага аналогия, която всеки разбира и която прави връзката между аутизма и живака да изглежда тривиална. Нека сравним мъж с тегло 100 кг и бебе с тегло 3,5 кг, получаващо единична ваксина Хеп.В в първия ден от живота си, съдържаща 25 микрограма етил-живак. В същото време всяка консерва риба тон съдържа средно по 30 микрограма метил-живак. Еквивалентното количество от консерви-риба тон за възрастен ще бъде 28 консерви. При хранене, стомаха успешно абсорбира и отделя около 90% от всяка храна съдържаща живак, оставяйки останалите само 10% да бъде абсорбирани в кръвоносната система. При бебетата, ваксината се инжектира 100% директно в кръвоносната система. Имайки предвид, че развиващия се мозък на бебето е между 5 и 10 пъти по-чувствителен от този на възрастен човек и ако вземем по-ниската стойност на влиянието на живака върху мозъка на бебето-5% и го умножим по 280 броя консерви, ще получим следния еквивалент: бебето получава такова количество живак чрез приема на ваксината Хеп.В в първия си ден, каквото е равносилно на консумацията на 1400 броя консерви с риба-тон от един мъж с тегло 100 кг.

МИТ # 14

Живакът, получен чрез ваксина винаги е бил в нищожни количества, и никога достатъчен, за да причини аутизъм. Световната Здравна Организация обяви официално, че няма такова нещо като безопасно количество живак. 246 микрограма живак, количеството получено от децата родени между 1990 и 2002 година преди втората си годинка, като част от задължителния имунизационен календар. Дори Др.Пиер Лавин, говорителят на Авенсис Пастъор, един от най-големите производители на ваксини в света, посочва, че: "Важното е да се отбележи, че Тимеросала е проблематичен наистина само за педиатричните ваксини за малки деца. Развиващата се нервна система е много чувствителна, поради което ако бъде изложена на въздействието на живака е най-вероятно да стане причина за увреждане. Нийл Холси, М.Д, предишния председател на комитета по заразни болести на към Американската Академия на Педиатрите, прави следното изказване: В повечето контейнери на ваксини, тимеросала е споменат като произведен /неоригинален елемент на живака, който е на 1/100 от процента. В това, което аз и всички останали, вярваме, че това наистина е било количеството на живак, незначително биологично количество. Моето искрено вярване е, ако на етикетите е било написано количеството на живак в микрограми, проблема е щял да бъде открит далеч по-рано, но на практика никой не бил направил необходимите изчисления".

МИТ # 15

Има много аутистични деца, които не показват никакъв признак за наличие на живак след тестване. Затова, твърдението, че аутизма е живачна интоксикация е неприемлива. Вярно е, че някои аутистични деца, тествани за наличие на живак, провокирани от хелатор, не показват никакви признаци за отхвърляне на метали. Това е така, не защото тези деца не са живачно интоксикирани, а защото повечето от тях са с изключително висока концентрация на живак. Те са от така наречените „не отделящи“ случаи. „Не отделящ“ е този случай, който дори и след използването на хелиращ агент,(особено при типично тестване) не е в състояние да отдели какъвто и да е живак. Болшинството от аутистичните деца са точно такива, те обикновено имат някои генетични затруднения в техните детоксикиращи вериги. Тези затруднения се задълбочават при всяко последващо приемане на живак от организма, като акумулираното количество живак, буквално блокира точно тези вериги и задълбочава проблема с натравянето. На този феномен едва наскоро бе отделено необходимото и задълбочено изследване и внимание. За съжаление на много аутистични деца след един-единствен тест, не успял да покаже реално отделяне на живак, прибързано и дори погрешно е казано, че нямат проблем с живака. На практика това са точно децата, които имат най-голям проблем с огромното количество на живак в организма си. Едва след няколко месеца хелиране, би могло да се очаква реалното отделяне на живак. Както д-р Рашид Бутар(изобретил течната трансдермална формула TD-DMPS- хелатор, който от година масово се използва при третиране на аутисти) отбелязва в неотдавнашното си изследване: " На практика никой от изследвани пациенти, не показва някакво поддаващо се на оценка, значимо количество живак след първоначалните тестове.За разлика от това обаче, резултатите след започване на хелиращо лечение, показват значително увеличение на нивата на отделяния живак." В изложението си д-р Бутар, вице-президент на Американския борд за Клинична токсикология на металите, пред комисията на Американския Конгрес от 6 Май 2004 година : „Живакът е искрата ,предизвикваща пожара от аутизъм както и Алцхаймер. Аутизмът е резултат от от висока живачна интоксикация в ранна детска възраст, докато Алцхаймер е хронично акумулирано живачно въздействие в продължение на дълги години. Могат да бъдат третирани „всички огнища „ но докато не бъде премахната „искрата“ ще има минимална надежда за пълно възстановяване. Но когато процеса на прочистване на организма от живака е задействан, уврежданията се лимитират и пълното възстановяване става възможно.